

ne og regeringen, svarende til den i de senere år truffe aftale om en frist – sædvanligvis 1. februar.

Til § 1, nr. 2

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 22 om indførelse af elektrisk afstemning. Efter installation af afstemningsanlæg, der betjenes fra formandspladsen, vil tingsekretærenes bistand ved afstemninger formentlig kunne bortfalde i de sædvanlige tilfælde, hvor afstemningsanlægget benyttes, og begrænses til de undtagelsestilfælde, hvor afstemning fortsat skal ske ved, at medlemmerne rejser sig fra deres pladser, eller ved navneopråb. Den ved ændringsforslaget foreslåede ændrede formulering af § 6, stk. 1, 1. pkt., tager sigte herpå.

Til § 1, nr. 3 og 4

Ændringsforslagene tager sigte på at ændre det energipolitiske udvalg fra et 21 mands udvalg uden stedfortrædere til et 17 mands udvalg med stedfortrædere.

Til § 1, nr. 5

Ved ændringsforslaget fastslås udtrykkeligt i forretningsordenen den allerede gældende regel, at tidspunktet for afgivelse af betænkning i tilfælde af uenighed i udvalget fastsættes af dettes flertal, men det tilføjes som noget nyt, at et udvalg *bør* afgive betænkning over »private« forslag, når det kræves af forslagsstillerne og kravet støttes af mindst $\frac{2}{3}$ af udvalgets medlemmer, dvs. mindst 7 i et 17 mands udvalg og mindst 9 i et 21 mands udvalg. Reglen kan dog kun forlanges anvendt én gang i hver valgperiode med hensyn til samme forslag. Det bør formentlig også være en forudsætning, at reglen ikke bruges til at sinke gennemførelse af hastende regeringsforslag ved krav om *samtidig* betækningsafgivelse over private forslag.

Til § 1, nr. 6

Ændringsforslaget går ud på, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse om adgang til særskilt forhandling om henvisning af et forslag til udvalgsbehandling svarende til, hvad der undertiden har været praktiseret.

Til § 1, nr. 7

Siden folketingsåret 1973–74, 2. samling, er der af medlemmer af tinget fremsat et antal lovforslag gående ud på at ændre eller ophæve en gældende

lov, uden at forslagene i deres titel har henvist til den pågældende lov, f. eks. er et lovforslag om ændring af våbenloven kaldt »forslag til lov om eksportfrihed for elektronikindustrien« og et lovforslag om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v. kaldt »forslag til lov om afskaffelse af m/k-pjatteriet«. Denne fremgangsmåde vanskeliggør lovforslagenes registrering i tidendes registre og folketingsårbogen m. v., og ændringsforslaget tilsigter derfor, at man fastholder den ellers normale praksis.

Til § 1, nr. 8

For at give tinget og ministrene bedre mulighed for at sætte sig ind i det store antal ændringsforslag, der sædvanligvis stilles af medlemmer af tinget til finanslovforslagets 3. behandling, foreslås fristen for fremsættelse af ændringsforslag forlænget fra dagen før til 4 dage før sagens behandling. Ændringen indebærer, at finansudvalgets tillægsbetænkning med ændringsforslag ligeledes må være omdelt 4 dage før finanslovforslagets behandling. Denne frist er ganske vist ikke lang nok til at muliggøre optagelse af alle private ændringsforslag i udvalgets betænkning – dertil behøves en betydelig længere frist – men den vil dog give medlemmer og ministre en lidt bedre mulighed for at sætte sig ind i det store antal ændringsforslag, der ofte fremsættes af et mindretal i finansudvalget på et sent tidspunkt.

Til § 1, nr. 9

Den foreslåede ændring betyder, at en beslutning om at fravige fristen for forhandling om en redegørelse ikke kræver kvalificeret flertal, jfr. § 43, men kan ske med almindeligt flertal.

Til § 1, nr. 10

Der foreslås en mindre nedsættelse af taletidene ved forhandling om redegørelser.

Til § 1, nr. 11

Ved den ændrede formulering, der ikke indeholder nogen realitetsændring, tydeliggøres, at ministeren både ved spørgsmål til mundtlig og til skriftlig besvarelse har ret til at erklære, at han ikke ser sig i stand til at besvare spørgsmålet, og at en spørger ikke har ret til at få ordet i anledning af et spørgsmål til mundtlig besvarelse, efter at